

REPUBLIKA HRVATSKA

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE

Uprava veterinarstva

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 78, P.P. 1034

Telefon: 61 06 111, Telefax: 61 09 201

KLASA: 053-01/12-01/826

URBROJ: 525-10/0255-12-3

Zagreb, 28. studenoga 2012. godine

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Trg svetog Marka 2

Zagreb

PREDMET: Zastupničko pitanje dr.sc. Mirele Holy, u vezi s donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti životinja
-odgovor, daje se

Poštovani,

Slijedom Vašeg dopisa KLASA: 021-12/12-01/881, URBROJ: 5030-01/10-12-2 od 06. studenoga 2012. godine kojim nam upućujete zastupničko pitanje dr.sc. Mirele Holy, zastupnice u Hrvatskom saboru, u svezi zabrane borbe bikova, dostavljam Vam sljedeći odgovor:

Tijekom sastanaka Povjerenstva za izradu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti životinja izložen je značaj očuvanja natjecanja bikova (poznato i kao bikijade, bodenje, odmjeravanje bikova „čelo u čelo“ i dr.) kao dijela žive hrvatske tradicijske kulture kao i u smislu održanja gospodarskog razvoja područja Dalmatinske Zagore Splitsko-dalmatinske županije te očuvanja govedarskog fonda koji bi se izgubio ukoliko više ne bi bilo razloga za uzgoj i držanje bikova, a pri čemu ne dolazi do ugrožavanja života i zdravlja životinja.

Pribavljeni su također dodatni materijali pa je Majda Rubić u svojoj knjizi „Zaštita nacionalnog blaga u svjetlu europskog prava“ iz 2007. godine u dijelu „Primjeri iz Registra nematerijalne kulturne baštine i prijedlozi za prijavu“ navela kao poznati narodni običaj bodenje bikova koje se u Hrvatskoj stoljećima njeguje kao tradicionalna pučka vrednota, o čemu govori i Evgenij Paščenko u svojem djelu „Etnogeneza i mitologija Hrvata“.

Ujedno se navodi da je navedeni običaj zanimljiv u turističkom i kulturnom smislu te da je isto potrebno zaštititi u svrhu održanja uzgoja jedinstvene vrste bika specifičnih karakteristika i ponašanja koji u međusobnom nadmetanju odmjerava snagu s drugim bikom, ali bez ranjavanja pri čemu poražena životinja jednostavno slobodno napusti područje nadmetanja.

Majda Rubić također navodi da Europska unija pridaje velik značaj kulturnom nasljeđu svojih država članica koje zadržavaju svoju nadležnost na području kulture što predstavlja privlačnu ponudu na zajedničkom tržištu.

Na području Dalmatinske Zagore Splitsko-dalmatinske županije održava se bikijada kao kulturno nasljeđe na zapuštenim i neiskorištenim nekretninama koje su za regionalnu i lokalnu samoupravu značajne. Šestanovac i Lečevica, općine su brdsko planinskog područja druge skupine

potpomoćnih područja o kojima država skrbi. Hrvatska je zemlja tipičnog krša i u svjetskim razmjerima po tome jedinstvena. Od 1890.g. čuva se tradicija bikijade, a organizirana natjecanja bilježe se već 19 godina. U hrvatskim općinama bikovi se nadmeću na tradicionalnoj seoskoj olimpijadi te do sada nije zabilježeno postupanje s bikovima koje bi moglo biti zabranjeno, već ima više karakteristike manifestacije, predstave koje razmatra članak 53. Zakona.

Predlaže se distinkcija bikijade od borbe životinja da se otklone nepovoljne usporedbe s koridama koje se održavaju u nekim državama članicama EU.

Ovome tijelu su dostavljena i mišljenja Silvija Brajice, ravnatelja Etnografskog muzeja u Splitu, Radoslava Bužanića, pročelnika Konzervatorskog odjela Split i Dinke Alaugović Gjeldu, Ivana Radovana te Hrvoja Vuletića etnologa istoga odjela kao i Mladena Kuhara predsjednika Povjerenstva za nematerijalnu baštinu Ministarstva kulture koji podržavaju daljnje održavanje natjecanja bikova, pri čemu životinje nisu poticane na borbe već samo izražavaju svoje prirodne obrasce ponašanja, a u slučaju organiziranih susreta to se događa pred gledateljima za razliku od susreta navedenih životinja u prirodi npr. tijekom ispaše.

Konzervatorski odjel u Splitu mjerodavan za očuvanje nematerijalne kulturne baštine je, sukladno odluci Povjerenstva za zaštitu nematerijalne baštine Ministarstva kulture od 12. listopada 2012. godine dao prijedlog da Splitsko dalmatinska županija provede postupak zaštite bikijade sukladno članku 17. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

S obzirom na primjedbu da životinje ne sudjeluju u ovakvim natjecanjima svojom odlukom potrebno je napomenuti da u ostalim predstavama sa životinjama i različitih natjecanja (npr. konjske utrke, natjecanja pasa i mačaka u ljepoti i dr.) životinje također ne sudjeluju svojom odlukom, već odlukom svojih vlasnika te da bikovi, ustvari, imaju mogućnost izraziti svoje prirodne obrasce ponašanja. Sva natjecanja životinja, prema Zakonu o veterinarstvu (Narodne novine, 41/07 i 55/11) pod nadzorom su veterinarske inspekcije te do sada nisu zabilježena kršenja odnosnog zakonodavstva.

Pravnom stečevinom Europske unije koju je Republika Hrvatska u potpunosti preuzela u nacionalno zakonodavstvo nisu uređene borbe životinje pa tako ni bikova, tako da zemlje članice na nacionalnom nivou uređuju navedenu problematiku. U skladu s navedenim, Republika Hrvatska je zabranila borbe životinja pri čemu se prvenstveno misli na borbe životinja koje završavaju teškim posljedicama po životinje ili čak uginućem jedne od životinja. Međutim, prema iskazima članova Povjerenstva i opisima bikijada došlo se do saznanja da tijekom sučeljavanja bikova životinje uglavnom glasovima i pokretima tijela odluče ishod, a pravi fizički dodir je rijedak jer se slabija jedinka povuče i prije toga.

Povjerenstvu je predočeno da u europskim zemljama s visokim standardima zaštite životinja postoje borbe krava koje se odvijaju na sličan način te da se isto ne smatra ugrožavanjem dobrobiti i zdravlja životinja, već se kao i u Hrvatskoj organizira pod nadzorom veterinarske inspekcije.

Vezano za sve gore navedeno, ovo tijelo nije izmijenilo Zakon u smislu zabrane tradicionalnih borbi bikova.

S poštovanjem,

